

AMAHHORO

Jaargang 28 – 2019

Aflevering 72

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Japan en de school	3
Onze sponsorloop	8
Een dagje op safari in de polder	11
Emmanuel, kaasmaker, elektrotechnicus	12
Sportteam naar Nairobi	14
Woordzoeker	15

Voorwoord

Joost Hetsen

Deze Amahoro is voor een groot deel samengesteld in vakantiesferen. De scholen zijn dicht, veel bedrijven draaien op halve kracht en er is al weken vooral komkommernieuws. Bovendien heeft Theo een lange reis naar Japan gemaakt en sta ik zelf op het punt om op vakantie te gaan. Zelfs de uitkomst van de zomerdoorloper van Lotty doet denken aan een reis, maar dan met een mooi filosofisch tintje.

Uiteraard leest u hoe Theo het heeft gehad in het land van de kersenbloesem, eeuwenoude tradities en de berg Fuji. Mooi om te lezen wat voor een indruk het land maakt op zo'n ervaren reiziger. Over de school valt daarnaast gelukkig weer een positieve ontwikkeling te melden na de tegenvallers van het eerste half jaar. Marieke komt het team voor de komende drie jaar versterken.

Op 1 juni vond de allereerste Bondeko sponsorloop plaats. De wandeling werd gemaakt in het Natuurpark Lelystad en de uitvalsbasis was Hoeve Vredeveld. De opzet was nog bescheiden, maar het was een bijzonder mooie en geslaagde dag. Zowel de organisatie en deelnemers schrijven er over. We hopen dat dit een jaarlijks terugkerende activiteit wordt voor de stichting, een ontspannen wandeling en de gezelligheid.

Jan heeft een stuk geschreven over Emmanuel, kortweg Emma. In 2001 een arm jongetje uit de buurt, nu een volwassen kerel met 2 banen. Gerichte steun kan zo'n groot verschil maken, ook al is het op kleine schaal. Erg leuk om dit succesverhaal te lezen.

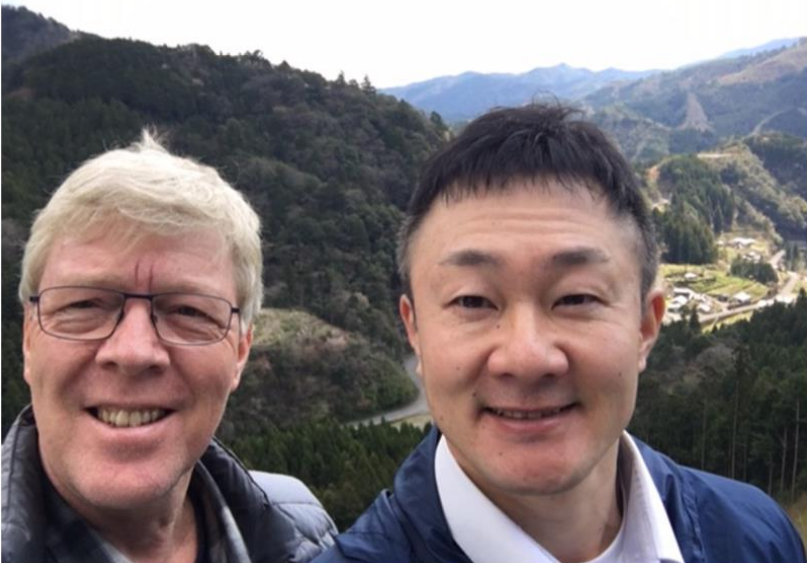
Last but not least: de prestaties van onze school. Dit keer niet in de nationale toets, waar we het al jaren heel goed op doen, maar op sportief gebied. Het schoolteam is de beste van het land in 'floor ball' en ze zijn zelfs naar Nairobi geweest voor een wedstrijd.

Japan en de school

Theo

Ik leef nu al 40 jaar in Afrika en was om dit te vieren in Japan. Het was teruggaan naar die eerste ervaring van naar een land te vertrekken dat je nauwelijks kende, waarvan de cultuur je vreemd was en de taal onverstaaanbaar. Het was een reis van vijf weken en het was een geweldige tijd. Japanners zijn soms net gewone mensen 😊

Ik had voor de eerste vier nachten op voorhand de overnachting geboekt en verder liet ik het wat afhangen van hoe het zou lopen. Wel had ik een idee van waar ik naar toe wilde en wat ik niet wilde. Dat was toeristen vermijden en iets proberen mee te krijgen van het gewone dagdagelijkse leven. Ik wilde genieten van de perfecte treinen, de moderne architectuur en de moderne kunst. Genieten van de mooie tuinen en de natuur, het boeddhisme en het heerlijke Japanse eten. Kortom, gewoon vijf weken lang niets moeten en alles mogen.

Ontspannend

Wat me na een paar dagen opeens opviel was dat het er volkomen veilig was. Ik weet dat er onlangs ook een aanslag was. Maar je kon toch altijd overal lopen en je hoefde niet constant 'op je hoede' te zijn. Ook over je spullen hoefde je niet in te zitten. Het maakte voor mij het reizen enorm ontspannend. Hier in Afrika moet je van voor en van achter ogen hebben en ook in Nederland moet je toch ook alert zijn. Als je in Japan toevallig je trui vergeet dan komen mensen ofwel direct achter je aan of wel hebben ze het keurig voor je bewaard als je teruggaat. En het was overal schoon. Mensen gooien niets op straat simpelweg omdat je het een ander niet wilt aandoen dat die dat moet opruimen. En voor een 'wat oudere man met prostaat problemen' is het helemaal heerlijk dat er overal schone openbare toiletten zijn! Wat wil een mens nog meer.

Vriendelijk en functioneel

Verder zijn Japanners echt verschrikkelijk vriendelijke en voorkomende mensen. Dat is niet gemaakt. Natuurlijk zijn er ook uitzonderingen. Hoewel het moeilijk was veel diepgaande gesprekken te voeren vanwege de taal, heb ik de taalbarrière nooit echt gevoeld. Zo af en toe kwam je iemand tegen die redelijk goed Engels sprak. Alleen de observatie van alles was al geweldig. Door een data sim kaart had ik onbeperkt toegang tot het internet en dat werkte overal geweldig, zelfs op de meest afgelegen plaatsen. Dat was heel fijn. Je kon van alles opzoeken, je volgende overnachting boeken en met google maps liep ik nooit verloren. Indien nodig kon je ook wat vertalen, maar vaak was dat niet nodig. Op de stations werd alles ook in het Engels aan gegeven en anders zocht ik het even op internet op.

De treinen waren fenomenaal, de hogesnelheidstrein natuurlijk helemaal, maar ook de lokale boemeltjes reden op tijd. De stations waren in het algemeen schoon, netjes geveerd en meestal heel functioneel, met weinig architectonische schoonheden. Het geld wordt kennelijk in de treinen gestoken en minder in de gebouwen. Japan bestaat voor 73% uit bergen en bos en wat vlak is, is ook wel volgebouwd. Hoewel er pareltjes van gebouwen staan, zowel oude als heel moderne, is ook de bouw functioneel. De steden vond ik niet echt aantrekkelijk en logischerwijs rijdt de trein natuurlijk daar waar de mensen wonen. Het 'binnenland' intrekken was zonder auto wel

wat lastiger. Maar er reden bussen en je kon overal komen met openbaar vervoer. Ik had treinkaarten voor de eerste en de laatste twee weken. De week daartussen zou ik een pelgrimsroute lopen, de Japanse variant van de camino de Santiago. Maar alles was daar volgeboekt dus dat lukte niet. In plaats daarvan heb ik een week in een afgelegen Japans hotelletje in het Karst gebergte geloged en vandaaruit dag trips gelopen. Prachtig mooi.

Het was ook de week dat 25 jaar geleden in Rwanda de genocide in alle hevigheid uitbarstte. Het deed me na zoveel jaar meer dan ik verwachtte.

Boeddhistische rituelen

Er waren veel hoogtepunten en het kunsteyland Naoshima was er zeker een van. Het is een afgelegen plek met een aantal prachtige moderne musea. Ontworpen door een van mijn favoriete Japanse architecten Tadeo Ando. Een verblijf aan de voet van de berg Fuji was eveneens indrukwekkend. Wat me zeker ook bij blijft waren de ontmoetingen met een aantal buitengewone Japanners. Mensen die bewust wat aan de rand van de samenleving waren gaan staan om zichzelf te zijn en te doen wat ze leuk vonden om te doen.

Mijn verblijf in een boeddhistisch klooster, een van de oudsten in het land waar Zen wordt onderwezen, was ook een heel bijzondere ervaring. Boeddhisme is een van de belangrijkste godsdiensten in Japan, maar de Japanners zijn boeddhist zoals de Italianen katholiek zijn

zullen we maar zeggen. Zen is vooral ook een hype bij buitenlanders. De gewone Japanner is enorm gesteld op rituelen en gelooft er heilig in dat iets offeren, wierrook branden, een gebedje zeggen, een geluk papiertje ophangen allemaal direct positief inwerkt op hun leven. De gebruiken, rituelen, voorwerpen van het boeddhisme worden kwistig gemengd met die van het Shintoïsme en ook met het christendom, dat in Japan maar een heel kleine groep volgelingen heeft. Nogal wat mensen die ik ernaar vroeg, zeiden zich niet echt tot een bepaalde godsdienst te rekenen, maar dat maakte bezoek aan een tempel er niet minder om.

De laatste vijf dagen was ik in de hoofdstad Tokyo. Hoe groot ook, het kwam toch niet overweldigend over. Elke wijk heeft wat zijn eigen karakter en ik bezocht de dingen die ik wilde bezoeken. Vijf dagen was lang genoeg. Zowel de terug- als de heenreis met Turkish Airlines verliep prima. Het was een lange reis, maar ook wel aangenaam. Ik hoop nog weer eens terug te gaan naar Japan en ben wel wat 'nippofiel' geworden.

De school

Het was een bewogen schooljaar met eerst het volslagen onverwachte vertrek van drie goede leerkrachten twee weken voor het nieuwe schooljaar in januari begon. En dan per 1 mei het ook onverwachte vertrek van de hoofdonderwijzer. Ik moet zeggen dat ik eerst wel weer moed bij elkaar moest sprokkelen. Maar ja, zoals ik in Japan geleerd heb: 'als iets een probleem is, los je het op. Als je het niet op kunt lossen is het een gegeven en daarmee moet je rekening houden'. Het lukt me nog steeds goed, zo ook voor de school. Jammer, maar het is niet anders. En..... na regen komt zonneschijn. In dit geval in de persoon van Marieke!

Marieke was hier al op stage tijdens haar Pabo opleiding en eind vorig jaar was ze drie maanden komen helpen als vrijwilligster en .. half oktober komt ze voor drie jaar!

Over de jaren heen hebben we de heuse Bondeko methode voor onderwijs in Uganda ontwikkeld en die blijde boodschap willen we graag verder verspreiden. We gaan een opleidingsunit opzetten verbonden aan de school. Onderwijzers van andere scholen kunnen hier komen voor korte cursussen. Onze eigen school is dan de trainingslocatie waar ze in de praktijk kunnen zien hoe onze methode werkt. Marieke gaat deze unit samen met een Ugandese counterpart opzetten en laten draaien. Daarnaast gaan ze er samen ook voor zorgen dat de kwaliteit van ons eigen onderwijs op een hoog peil blijft. Marieke durfde deze uitdaging wel aan. Ik heb de financiering gevonden via stichting MWH en vorig week kregen we ook een werkvergunning voor direct drie jaar. Dus alles is in orde om van start te kunnen gaan. In het volgende nummer zal ze zich wel voorstellen.

Onze sponsorloop

Peter Emmerink

1 juni was het dan zo ver, geen scouting, geen voetbal. We zouden een dagje mee doen met de stichting Bondeko, waar we via Jos en Josée veel over hebben gehoord. We zouden naar zorgboerderij Vredeveld in Lelystad gaan en daarna op safari in Natuurpark Lelystad. Interessant voor onze drie jongens dacht ik nog toen ik ons opgaf ergens in maart.

De zorgboerderij

Op de zorgboerderij werden we hartelijk door leden van de stichting ontvangen. Een lekker bakje koffie en plakje cake bij ontvangst. Er werd wat uitgelegd over Bondeko en over de geschiedenis en het werk van de zorgboerderij. Daarna konden we een rondje over de zorgboerderij maken. We vielen van de ene verbazing in de andere. We dachten daar een paar kippen en koeien en misschien nog wat geiten aan te treffen. Maar nee, hier hadden ze zowat een hele dierentuin. Het was veel groter dan we hadden verwacht. Bij de kippen mochten de jongens eieren rapen en een hele grote kip vasthouden. Zoon Rick was de enige durfal. Die vond het geweldig. Dan nog even naar twee grote kassen vol met planten, met aardbeien in overvloed. En toen via een doorgang naar een soort kas. Daar was gewoon een hele vijver in aangelegd met overal vogels en vreemde kippetjes die over het pad liepen. In de vijver zwom zelfs een schildpad. De jongens keken hun ogen uit. Ook aan mensen met een handicap was gedacht, want dit gedeelte kon zelfs met een rolstoel bekeken worden. Een eend kwam overvliegen en tegen de muren waren allemaal nestjes met kleine vogeltjes of eitjes. Waar waren de kinderen toch? Ah daar bij de aquariums. Aquariums? Ja, zelfs die hadden ze. Met niet alleen maar guppy's, of goudvissen, maar ook met een witte salamander. Om in de bewoording van de jongens te blijven: Die was vreselijk **vet!** We zouden verder gaan, maar de mensen die ze verzorgden willen nog even aan de jongens laten zien hoe ze wormen te eten kregen. Ja, zelfs de witte salamander werd even gevoed met een kronkelende worm. Geweldig. Ik kreeg ze bijna niet meer mee.

Speurtocht Natuurpark

Vervolgens konden we in de busjes van de zorgboerderij plaats nemen en werd Jos onze taxichauffeur voor de safari in Natuurpark Lelystad. Wij hadden er nog nooit van gehoord. Maar ook dit was weer groter dan we hadden verwacht. Omdat we met de kinderen waren kregen we een speurtocht, maar er waren ook andere wandelroutes. Superleuk. En waar begon het...bij een grote paal met een ooievaarspaar erop. Geweldig van zo dichtbij te bekijken. Niet wetend dat we nog vele palen met ooievaars zouden zien. We kwamen aan bij de bevers, maar aangezien het een hele warme dag was hadden die zich lekker verscholen. Dan door naar de edelherten en elanden. Het was even zoeken, maar ook de edelherten hadden de beschutting opgezocht. Ik gaf ze geen ongelijk. Onderweg konden we wat vragen beantwoorden en overal stonden mooie borden met uitleg over de dieren en hun natuurlijke habitat. Hè alweer een ooievaarsnest. Kijk en daar nog eentje. Door naar het Pater-Davidshert en het Przewalskipaard. Zoeken, zoeken. Wat een prachtige omgeving. Ondanks de warmte zag ik de jongens genieten van de natuur, want we konden lekker onder de bomen lopen. De wilde zwijnen klonken al van ver. Gelukkig maar dat ze achter een hek zaten. Nog meer ooievaarsnesten. Ik geloof dat we over de hele dag wel een stuk of 20 hebben gezien. Na een super leuke tocht hadden we alles opgelost en konden de kinderen nog even heerlijk spelen in de houten speeltuin. Maar natuurlijk wilden ze eerst even hun beloning ophalen. Als je namelijk de speurtocht had opgelost kon je een verrassing ophalen in het bezoekerscentrum. Ze kregen een prachtige sticker. Daarna vonden wij wel dat ze een ijsje hadden verdiend. Nog even wachten en we zouden weer teruggaan met onze taxi naar de zorgboerderij. Maar om 3 uur zouden de bevers gevoed worden, dus nog even wachten, want dat wilden wij natuurlijk niet mislopen. Schuchter en behoedzaam kwamen de bevers uit hun schuilplaats en namen de visjes in ontvangst. Geweldig om te zien.

Terug

Een mooie rit terug met grote verhalen over wat de jongens allemaal hadden gezien. Op de zorgboerderij kregen we heerlijke zelfgemaakte soep aangeboden en een broodje. Nou die gingen er na de mooie wandeling wel in. Super lekker. We namen afscheid na deze heerlijke lunch, maar we wilden nog wel even in het winkeltje van de zorgboerderij kijken. Daar hadden ze van alles. Van zelfgemaakte dingen tot bloem, van bloemen tot eieren. Dus toch nog maar wat dingen gekocht.

Op weg naar huis hadden de jongens het er nog over. Ze hadden genoten. En wij genieten dan ook altijd en ondertussen dachten we aan alle mensen die wij nog mee hadden kunnen nemen en die dit ook leuk hadden gevonden. Volgend jaar zijn wij weer van de partij en proberen we nog meer mensen mee te krijgen. Het was een geweldige leuke dag en het mooie is, andere mensen hebben we er nog mee geholpen ook. Super bedankt en tot volgend jaar.

Een dagje op safari in de polder

José en Lotty

Een sponsortocht voor Bondeko is een wens van mij die na jaren dan toch in vervulling is gegaan. Doel is natuurlijk om geld in te zamelen maar dan door middel van een sportieve actie.

Hierbij lag een wandeling voor de hand maar hoe doe je dat dan in een polder met veel rechte en lange wegen?

Samen met Lotty zijn we op zoek gegaan naar een locatie. Hoe fijn zou het zijn als deze eerste sponsortocht voor Bondeko vanuit de thuisbasis van Theo kon plaatsvinden? Na overleg met Sjaak en Lotty kwam al snel het Natuurpark Lelystad in beeld. Verzamelen op de zorgboerderij en na het verkrijgen van informatie over Bondeko bij een kopje koffie waarna de deelnemers op pad kunnen. Op een aantal manieren kon men naar het park komen; op eigen gelegenheid, lopend voor de dy-hearts, met de fiets of gebruik makend van de busjes die Sjaak belangeloos als taxi aanbood. Het verslag van Peter, Pascal en hun kinderen van de 1ste Juni 2019 geeft hier een mooi beeld van.

Hun enthousiasme was groot maar ook de andere deelnemers waren zeer tevreden en gingen met een goed gevoel naar huis. Hoe leuk was het om op safari te kunnen gaan in eigen land!

Ook wij als organisatie waren zeer tevreden over deze dag. Het was mooi weer, enthousiaste deelnemers en natuurlijk een fraaie opbrengst.

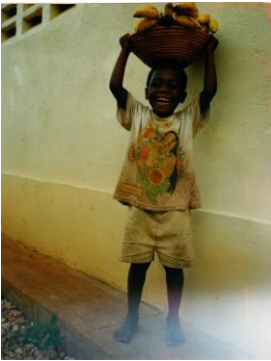
Met 17 deelnemers is er een bedrag van 420 euro opgehaald. Voor deze eerste keer geweldig. Hartelijk dank!

Mede door de aanwezigheid van de bestuursleden was het op deze manier mogelijk omdat zij allen als vrijwilligers waren ingezet. Volgend jaar hopen wij deze sponsortocht nogmaals te mogen te organiseren en hopen van harte dat u hieraan mee wilt doen, als vrijwilliger en deelnemer.

Emmanuel , kaasmaker, elektrotechnicus

Jan Aukema

22 jaar is hij nu, Emmanuel, kortweg Emma genoemd. In 2001 ontmoette ik hem voor het eerst op Anam Cara, de boerderij van Theo. Dat hij daar rondliep was heel begrijpelijk, want een buurjongetje. Het 4 ½ jarig broertje van Waswa en Walabië, die daar ook rondstruinden. Ze hadden een afwezige vader, een niet altijd aanwezige moeder en dus kwam de opvoeding bij een heel oude vrouw terecht, waar ze bij inwoonden. Emma was in 2001 een onbekommerd, klein, dun en soepel bewegend joch.

Het was het jaar waarin we de waterput voor de omwonenden hebben aangelegd (die tot nu toe overigens nog steeds goed loopt). Bij de waterput zong Emma voor mij toen een mooi liedje, dat ik op film heb opgenomen. Hij is ook het breed lachend joch

met op zijn hoofd een mand met bananen. Van die foto hebben we een posterformaat gemaakt om voor Bondeko aandacht te trekken. In 2005 staat hij met een zak houtskool op zijn hoofd op de foto.

We hebben zijn schoolgeld betaald om naar de Bondekoschool te kunnen gaan. Daar haalde hij wel goede scores, maar behoorde niet bij de twee beste leerlingen van de klas. Na de lagere school mocht hij van Bondeko vier jaar voortgezet onderwijs volgen. Dat deed hij serieus, maar behoorde weer niet bij de top van de klas. Als tegenprestatie moest hij bij Theo wel wat klussen doen. Toen ik in die periode daar eens was, kwam ik niet onder de indruk van zijn bezigheden op het erf.

Een reden voor mij om even pas op de plaats te maken. Hij was toen een wat schuchter joch geworden. Theo zag echter wel wat in hem en liet hem helpen in de kaasmakerij. Dat werk vond hij veel leuker, dan een pad vrijvegen van bladeren. Hij vond het juist prima om in zijn eentje in de kaasmakerij te werken. Kaasmaken is een precies en nauwkeurig werk en het steekt heel nauw. Vakwerk dus en precies wat bij Emma paste. Ik trof vervolgens een heel ander joch aan, die me enthousiast vertelde wat hij in de kaasmakerij allemaal aan handelingen moest verrichten.

Theo vond een beroepsopleiding nu wel bij hem passen. Na twee jaar heeft hij het certificaat van elektronische techniek binnengehaald, met een hoge score voor de praktijk en een goede, maar wat minder hoge score voor de theorie. Nu combineert Emma twee banen. Hij is zowel kaasmaker bij Theo als reparateur in de elektronica. Hij heeft het tot nu toe goed gedaan en is apetrots op zijn diploma. Een mooie investering. Emma zal zijn weg wel vinden.

Sportteam naar Nairobi

Jan Aukema

De Bondekoschool doet ook aan sport. Met Floor ball zijn ze wel heel fanatiek. Floor ball is een soort hockey light. Er worden allerlei schoolcompetities gehouden. En zowaar werden ze in een landelijk toernooi eerste en mochten ze mee doen met de Afrikaanse spelen in Nairobi.

Ze waren het beste schoolteam van Uganda. Bondeko heeft de reis en het verblijf naar Nairobi voor deze ene keer gefinancierd. Begin juli was het dan zover en hebben ze notabene dat toernooi ook nog gewonnen!

Begrijpelijk, dat ze apetrots waren. Theo schreef, dat dit natuurlijk een leuke boost voor de school is. Maar een volgende trip kan echt niet meer uit het schoolgeld betaald worden. Dus wordt het zoeken naar een bedrijf dat het schoolteam wil sponsoren.

Woordzoeker

Lotty

Beste puzzelaars, beste doorlopers,

Hierbij weer een puzzel, op verzoek.

Ik heb als thema de zomer gebruikt. Die is voor de meesten al even achter de rug als deze Amahoro uitkomt maar dan is het nog even nagenieten zullen we maar denken. De woorden borrelen in mij op dus moet u ze soms maar niet al te letterlijk bij de zomer zoeken.

De oplossing is een spreuk van

Loesje

Wellicht kent u die spreuken wel.
Ik vond deze wel toepasselijk.

Veel puzzelplezier.
Groet,
Lotty

Zomerdoorloper

N	B	O	S	P	A	A	D	J	E	O	Z	N	E	S	T	E	I	F	V	
E	A	A	T	A	T	A	P	V	V	E	L	T	O	C	H	T	N	R	O	
R	D	O	D	L	O	R	I	E	E	E	A	R	I	J	S	B	K	S	E	G
E	P	Z	I	J	M	C	N	R	H	E	F	K	O	D	K	O	E	E	N	E
T	A	W	E	R	I	K	O	T	E	B	E	P	E	E	E	E	I	C	W	L
A	K	E	E	K	A	N	S	L	S	T	R	I	R	K	E	Z	T	O	S	
W	R	M	I	N	D	A	T	E	U	I	T	S	L	A	P	E	N	D	G	
I	E	B	T	J	K	E	J	O	L	A	N	C	T	K	D	E	E	N	I	
N	E	A	E	D	N	P	Z	A	N	F	W	H	E	O	U	Z	G	U	T	
D	K	D	N	N	I	L	N	A	C	T	I	V	I	T	E	I	T	S	A	
S	I	A	I	R	G	D	F	T	G	R	O	E	T	T	L	P	E	A	A	
C	Z	S	T	R	A	N	D	B	A	L	D	E	E	H	T	E	N	R	R	
H	A	I	N	W	A	N	D	E	L	I	N	G	R	O	F	E	T	R	M	
E	R	R	T	O	Z	O	M	E	R	V	A	K	A	N	T	I	E	E	U	
R	O	O	A	T	R	R	Y	M	E	O	L	B	I	R	O	O	N	T	Z	
M	Z	D	I	V	E	B	A	R	B	E	C	U	E	Z	O	O	F	N	I	
V	E	R	B	R	A	N	D	I	N	G	T	T	N	A	R	G	I	M	E	
M	N	E	I	L	A	N	D	E	R	S	S	R	U	U	V	P	M	A	K	

ACTIVITEIT	GROET	SUNDOWNER	ZEEZIEKTE
ADEM	HITTE	TAFELTENNIS	ZEEHONDJE
BADPAK	IJS	TENTEN	ZETEL
BADMINTONTOERNOOI	KAMPVUUR	TERRAS	ZITTEND
BARBECUE	KREEK	TOCHT	ZOMERVAKANTIE
BIKINI	KOERS	TREK	ZOUTE
BLOEM	KUIER	TRIPJES	ZWEMBAD
BOSPAADJE	LAND	TROPISCH	
BRON	INSECT	TUINFEEST	
CARAVAN	OVERKANT	UITSLAPEN	
CREME	PALM	VERBRANDING	
EILANDERS	PATAT	VOGELS	
EMIGRANT	ROZEN	VOLLEYBAL	
FANATIEK	SELFIE	WANDELING	
FIETSEN	STER	WATEREN	
FOTO	STOEP	WINDSCHERM	
GITAARMUZIEK	STRANDBAL	ZANDKASTEEL	

Stichting

bondeko

AMAHORO is een uitgave van de stichting **Bondeko**, opgericht december 1982, met het doel:

“Het verlenen van steun aan ontwikkelingslanden bij de medische verzorging en het geven van opleiding en studie, een en ander in de ruimste zin des woords.”

(Artikel 2 van de statuten)

Redactie: Theo Groot
P.O. Box 28350
Kampala - Uganda
Email: theogroot@me.com

Bestuur Stichting Bondeko
Vrolijkstraat 266 G
1092 TX Amsterdam
www.stichtingbondeko.nl
info@stichtingbondeko.nl

Abonnementsprijs 2019 €15,00
Abonnementsgeld & giften op ING rekening:
IBAN: NL02INGB0005467583 / BIC: INGBNL2A

Ontwikkelingswerkers in de derde wereld komen in aanmerking voor gratis toezending.

Oplage nr. 68 : 200 exemplaren